

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพัฒนาสังคม

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคพัฒนาสังคม ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๗/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคพัฒนาสังคม ดังนี้

นโยบายพรรคพัฒนาสังคม พ.ศ. ๒๕๕๓

พรรคพัฒนาสังคม ได้กำหนดแนวนโยบายเพื่อเป็นข้อปฏิบัติและวิธีการดำเนินการตามนโยบายขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมไทย ต่อไป

๑. นโยบายปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

(๑) พรรคจะยกย่องให้สถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์รวมความสามัคคีของชนในชาติ

(๒) พรรคจะทำการใดๆ ก็ตามที่จะให้สถาบันพระมหากษัตริย์ดำรงคู่กับประเทศไทยตลอดไป

(๓) พรรคจะน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมนำกระแสพระราชดำริสมาเป็นแนวปฏิบัติการดำรงชีวิต

๒. นโยบายด้านการเมือง การปกครอง และด้านสังคม

(๑) เสริมสร้างการเรียนรู้ของประชาชนซึ่งเป็นรากฐานของการสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งแนวคิดที่ว่าด้วยประชารัฐหรือประชาสังคม ซึ่งประชาชนคือผู้ผลักดันสู่การปฏิรูประบบโครงสร้างทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ

(๒) กำหนดมาตรการและวิธีการปลูกฝังความมีศักดิ์ศรีของคนในชาติให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าแก่สังคมส่วนใหญ่ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการส่งเสริมความรู้ เน้นการปลูกฝังอุดมการณ์แก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมองค์กรประชาชนในการคัดค้านเผด็จการ

(๔) แก่กฎหมายฉบับที่ไม่สอดคล้องและยังไม่เป็นประชาธิปไตยที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๕) กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศชาติ

(๖) ปฏิรูประบบราชการ โดยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ส่วนการดำเนินงานในด้านการพัฒนาให้อาศัยประชาชนส่วนต่างๆ ดำเนินการทางสังคมอย่างเหมาะสม

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางและเผยแพร่ความรู้ ความคิด ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

(๘) สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้อง

(๙) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

(๑๐) ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมให้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย

(๑๑) สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคมการศึกษา และการประกอบอาชีพ จัดให้มีองค์กรสตรีทุกระดับชาติ และระดับท้องถิ่นขยายโอกาสและบทบาทของสตรีในทุกด้าน แก่กฎหมายทำแห่งโดยเปิดโอกาสให้สตรีทำแห่งในกรณีติดเชื้อโรคร้ายแรง คัดค้านการเอาเปรียบสตรีในทุกๆ ด้านรวมทั้งแก้ไขกฎหมายให้ลงโทษผู้เป็นธุระจัดหาเกี่ยวกับการค้าประเวณีให้หนักขึ้น หามาตรการในการปราบปรามการค้าประเวณีอย่างจริงจังโดยเฉพาะอย่างยิ่งโสเภณีเด็ก

(๑๒) สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชนที่ถูกทอดทิ้งและผู้ด้อยโอกาสในการประกอบอาชีพ โดยการจัดตั้งกลุ่มชมรมของเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมภาคเอกชนให้มีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขรวมทั้งป้องกันการเอารัดเอาเปรียบแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

(๑๓) ส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งมวลชนเน้นทางรถไฟและทางเรือ ลดการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๑๔) เก็บภาษีจากผู้ลงทุนด้านที่มีแนวโน้มว่าจะเก็งกำไร เพิ่มภาษีที่ดิน ภาษีทรัพย์สิน และภาษีมรดกของผู้ร่ำรวยในอัตราที่กำหนด

(๑๕) กระจายความเจริญในทุกด้านไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัด ยัดเยียดของเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์และ สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและความแออัดของประเทศโดยการวางแผน ครอบครัวยังเป็นระบบ

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) การพัฒนาตามกระแสยุคโลกาภิวัตน์ด้านการเงินเสรี การค้าเสรี และ สื่อสารไร้พรมแดนจะต้องผ่านการวิจัยโดยละเอียด ทั้งนี้ ให้ใช้นโยบายการเงิน การคลัง และด้านกฎหมายควบคุมการปั่นและการเก็งกำไรในตลาดหุ้นและตลาดเงินตรา

(๒) ออกกฎหมายควบคุมการผูกขาดของต่างประเทศหรือบริษัทข้ามชาติ โดยเฉพาะกิจการด้านยุทธศาสตร์ การสื่อสาร การเงินการธนาคาร และกิจการที่เกี่ยวกับ ทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ

(๓) คัดค้านการแก้ปัญหาหนี้ด้วยการสร้างและขยายหนี้ ต้องแยกหนี้สิน เอกชนออกจากหนี้สินของรัฐอย่างชัดเจน ส่วนธุรกิจของเอกชนที่มีฐานะไม่มั่นคง จะต้องหาทางแก้ไขปัญหาที่ต้องประนอมหนี้

(๔) ใช้นโยบายระดมทุนจากภายในและทรัพยากรภายในประเทศ ประสานกับ การพยายามลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น ชลอการสร้างงานในโครงการที่ใช้จ่ายเงิน มหาศาลตัดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน ลดชั่วโมงรายการทีวี เพิ่มภาษีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการเกษตรและสินค้าฟุ่มเฟือย

(๕) ทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และขีดความสามารถของชาติโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดตัดตอนของธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะธุรกิจใหญ่ที่เป็นดั่งเส้นโลหิตใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคารและการขนส่งทั้งภายในและต่างประเทศ

(๗) สนับสนุนส่งเสริมให้เกษตรกรเพิ่มผลผลิตโดยวิธีที่ถูกต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น จัดหาปุ๋ยราคาถูก พันธุ์ข้าว ยางพันธุ์ดี และน้ำอย่างเพียงพอ

(๘) พัฒนาระบบบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเท่าเทียมธุรกิจของเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการพยุงราคาสินค้าและรักษาเสถียรภาพทางการตลาดทำการวิจัยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจถึงผลดีผลเสียให้ปรากฏเป็นรูปธรรม

(๙) ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ทั่วถึงเป็นธรรมตามอัตราก้าวหน้าภาษีทางอ้อมที่กระทบต่อประชาชนให้ลดเหลือน้อยที่สุด

(๑๐) กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าด้านอุปโภคบริโภคตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) ควบคุมการผลิตที่เน้นทั้งเรื่องปริมาณและคุณภาพ ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง สวยงามคงทนใช้ได้นาน

(๑๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องให้องค์กรประชาชนสาขาอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะเกษตรกรเป็นผู้มีส่วนร่วมเสนอ ทั้งนี้เพื่อทำให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

เพื่อแก้ไขรูปแบบการผลิตและจัดความสัมพันธ์ในการเปลี่ยนแปลงแบ่งปันและการบริโภคอย่างเหมาะสมเป็นธรรมและทั่วถึง

(๑๓) แก้ไขปัญหานโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจและรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๔) ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาชาติโดยไม่เลือกระบบสังคมภายใต้หลักการผลประโยชน์ร่วมกันและความเป็นอิสระ

๔. นโยบายด้านระบบราชการและด้านการป้องกันประเทศ

(๑) ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจิตสำนึกทางการเมืองในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องวางตัวเป็นกลางในทางการเมือง

(๒) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาดและไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ปรับปรุงกระบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวยิ่งขึ้นประสานกับระบบตรวจสอบที่รัดกุมและเป็นธรรม

(๔) ปรับปรุงและเสริมสร้างด้านสวัสดิการ เงินเดือนของข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อยและชั้นกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬาและอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศตามความจำเป็นตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชน

(๖) พัฒนาศักยภาพของชนในชาติให้มีประสิทธิภาพสูงในทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญกับภัยที่คุกคามทุกรูปแบบ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของชาติ

(๗) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม

(๘) พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือทหารกองประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาและป้องกันประเทศ

(๙) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองในประเทศบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๕. นโยบายด้านการศึกษาและด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐจัดให้ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาปีที่หก

(๒) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๓) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ต้องยึดลักษณะเด่นของความเป็นไทย

(๔) ปฏิรูประบบการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม เน้นวิคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์และการสร้างจินตนาการไม่ใช้การจำ เน้นการศึกษาแบบรวมหมู่ไม่ใช่แบบปัจเจก (ส่วนตัว) เน้นการประสานระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันประสานการเรียนรู้เข้ากับความเป็นจริงทางสังคมและวัฒนธรรม

(๕) ปรับปรุงและบริหารการดำเนินงานทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๗) สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการหรือทุพพลภาพมีโอกาสศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพโดยได้รับการเอาใจใส่จากรัฐอย่างทั่วถึง

(๘) เสริมสร้างสวัสดิการขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับเพื่อให้มีความมั่นคงและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ

(๙) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ใจและให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของชาติ

(๑๐) พัฒนาและประยุกต์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัยให้เพียงพอต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๑๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริการ และด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๑๒) พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการของชาติ

(๑๓) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในธุรกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

(๑๔) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของประเทศกับนานาชาติเพื่อการพัฒนาของประชาคมโลก

(๑๕) สร้างสถาบันการศึกษาและวิจัยเป็น ๔ เครือข่าย คือ เครือข่ายการศึกษาเอเชีย เครือข่ายการศึกษายุโรป เครือข่ายการศึกษาอเมริกา - ลาตินอเมริกา และเครือข่ายการศึกษาแอฟริกา - ออสเตรเลีย เป็นเครือข่ายของการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ และบุคลากร

(๑๖) มุ่งมั่นคว้าเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการแปรเปลี่ยนมาใช้ใหม่ (รีไซเคิล) รวมทั้งเทคโนโลยีชาวบ้านที่มีขนาดเล็กและเหมาะสมกับประเทศกำลังพัฒนา

(๑๗) จัดตั้งสถาบันเพื่อศึกษาค้นคว้าด้านพลังงานที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานคลื่น พลังงานชีวมวล และพลังงานความร้อนใต้ดิน

(๑๘) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีของคนไทยรวมทั้งส่งเสริมการผลิต โดยเฉพาะการผลิตขนาดกลางและเล็กที่มีครอบครัวและชุมชนเป็นพื้นฐานของการผลิต

(๑๙) ต่อต้านการผูกขาดทางด้านเทคโนโลยี ด้านข่าวสาร การตลาดและด้านการผลิต ส่งเสริมการกระจายทั้งด้านความรู้ เทคโนโลยีและข่าวสาร

๖. นโยบายด้านสาธารณสุขและด้านการกีฬา

- (๑) ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุขทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเน้นการสร้างสถานีอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ และรัฐต้องจัดสวัสดิการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
- (๒) การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๓) จัดตั้งสถาบันแพทย์แผนโบราณของเอเชียขึ้นในประเทศไทย ส่งเสริมการค้นคว้าด้านสมุนไพร และประสานวิธีการรักษาแผนโบราณและแผนปัจจุบันเข้าด้วยกัน
- (๔) จัดตั้งสถาบันเพื่อศึกษาค้นคว้าเรื่องโรคเอดส์โดยตรงและรัฐต้องมีนโยบายป้องกันรักษาโรคร้ายแรงและทันทั่วทั้งที่
- (๕) ส่งเสริมกิจกรรมด้านการคุ้มครองผู้บริโภคต่อความปลอดภัยในเรื่องสิ่งแปลกปลอมและการสะสมสารพิษแก่ประชาชน
- (๖) ป้องกันและปราบปรามการผลิตการขายและการเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาดเน้นการทำลายแหล่งผลิตและเส้นทางลำเลียง
- (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึกซ้อมสถานที่แข่งขันและสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอโดยเฉพาะในเมือง
- (๘) ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัยด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้อง โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาให้ได้มาตรฐานและราคาถูก รวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

(๘) ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนในการดำเนินการตลอดจนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการบริหารองค์กร

(๑๐) สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ และนักกีฬาที่ไปแข่งขันในนามทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและมีความมั่นคงในสาขาอาชีพของตน

๗. นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกถัมภ์ และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่เผยแพร่เข้ามาจากต่างประเทศ

(๒) ส่งเสริมวัฒนธรรมการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของคนไทยตลอดทั้งวงไว้ซึ่งวัฒนธรรมพื้นเมือง

(๓) ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมโลกที่หลากหลายลดอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตกลง เน้นความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเน้นคุณค่าวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมเอเชีย

(๔) ส่งเสริมวัฒนธรรมที่เน้นเรื่องการประหยัดและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

(๕) ส่งเสริมวัฒนธรรมชาวบ้าน โดยเฉพาะในด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน

(๖) สร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยโดยการปฏิรูประบบการศึกษาและวัฒนธรรมรวมทั้งระบบสื่อสารการโฆษณาที่ส่งเสริมและอนุรักษ์ความเป็นไทย

(๓) พัฒนาชนกลุ่มน้อยทุกชนชาติ โดยเฉพาะชาวเขาโดยเคารพความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม ยึดถือหลักทุกชนชาติมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๘. นโยบายด้านต่างประเทศ

(๑) ทบทวนปรับปรุงแก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและข้อตกลงต่างๆ ที่ทำไว้กับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับปัจจุบันให้ถูกต้องเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

(๓) ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยและถูกต้องเป็นธรรมที่สุดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

(๔) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลกโดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกันบนพื้นฐานความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งจะคัดค้านประเทศที่เอารัดเอาเปรียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากบรรษัทข้ามชาติที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์อันเกินควรของชาติ

(๕) ประสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดภารกิจที่สำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่ปราศจากเงื่อนไข โดยไม่ทำลายผลประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนไม่แทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) ส่งเสริมการตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อความเข้าใจและร่วมมือของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กลุ่มอาเซียน) ทั้งในด้านวัฒนธรรม สารสนเทศ และด้านเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายในอนาคตคือความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในย่านเอเชียทั้งหมด

(๘) ปฏิรูประบบติดต่อสื่อสารและการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สร้างขบวนรถไฟพิเศษ ปรับปรุงการเดินทางโดยทางเรือและเชื่อมประสานข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดเข้าด้วยกัน

(๙) ประสานรอยร้าวต่อปัญหาทางเศรษฐกิจการเมืองต่อลัทธิความเชื่อและยุติสงครามในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนถึงขั้นสร้างศูนย์กลางสันติภาพแห่งเอเชีย

(๑๐) คัดค้านการคุกคามและรุกรานของต่างประเทศ สนับสนุนการเรียกร้องที่เป็นธรรมของประชาชนและประชาชาติที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม

๕. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก่ใจและปรับปรุงกฎหมายและคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมทั้งปวงที่เกี่ยวกับแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ ให้ถูกต้องเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มสหภาพสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตย เป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ

(๓) ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนป้องกันการเอารัดเอาเปรียบด้านแรงงานให้หมดไปโดยปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพ และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๔) เพิ่มความมั่นคงและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๕) ส่งเสริมการฝึกอาชีพแก่กรรมกร - เกษตรกรและประชาชนตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๖) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๗) ให้การยอมรับต่อความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานให้มากยิ่งขึ้นโดยไม่ผิดกฎหมาย

(๘) สนับสนุนการเคลื่อนไหวและการเดินขบวนที่เรียกร้องความเป็นธรรมและไม่ผิดกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ของกรรมกร - เกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

(๙) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเยาวชน และผู้ด้อยโอกาสไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมและป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนไปประกอบอาชีพโสเภณี

(๑๐) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางานการจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๑๑) ควบคุมดูแลและลงทุนที่มีผลกระทบต่อกรรมกร - เกษตรกร และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๑๐. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้ทรัพยากรและพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งปัจจุบันและอนาคตให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชาติและของโลก

(๒) พื้นฟูระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติให้คงไว้

(๓) มีนโยบายพิเศษเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

(๔) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์และทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๕) จัดตั้งสถาบันสิ่งแวดล้อมขึ้นในประเทศไทยเป็นศูนย์กลางค้นคว้าศึกษา และประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

(๖) ยกระดับด้านเทคโนโลยีให้ทันสมัย พึ่งตนเองได้โดยไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ กระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาคและโรงงานจะต้องรับผิดชอบในการกำจัดมลภาวะที่เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและสังคม

(๗) พัฒนาการใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติ

(๘) ให้ประชาชนช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดตั้งเป็นองค์กรชุมชนต่อปัญหาที่อยู่อาศัยของประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องแก้ไขอย่างมีการจำแนก เร่งดำเนินการรับรองสิทธิทำกินและที่อยู่อาศัยเพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันในการดำรงชีพ

(๙) แก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต อย่างทัน่วงที

๑๑. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

(๑) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองอย่างมั่นคง

(๒) ปลดเปลื้องภาวะหนี้สินของกรรมกร - เกษตรกรให้ทุเลาเบาบางลง จนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดตั้งเป็นกองทุนฟื้นฟู ชีวิตกรรมกร - เกษตรกร

(๓) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพ ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพ และมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์การเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

(๔) แก้ไขปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตของกรรมกร - เกษตรกรอย่างเป็น ระบบและเป็นธรรม จัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

(๕) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับลดอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเพื่อ เพิ่มผลผลิตและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๖) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และมียาปราบศัตรูพืชราคาถูกและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ โดยรัฐอุดหนุน ช่วยในรูปแบบเงินกู้และรูปแบบอื่นตามความเหมาะสม

(๗) ส่งเสริมโครงการเกษตรกรรายย่อยในชนบทของประชาชนเพื่อหารายได้ เสริมแก่ครอบครัวและชุมชน

(๘) ส่งเสริมระบบทางการเกษตรแบบครบวงจรและสามารถพึ่งตนเองได้ ของเกษตรกร

(๙) ส่งเสริมการค้าค้ำและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบ ปลอดภัย ประสานกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีสุขภาพขยายตลาดสินค้า เกษตรปลอดภัยให้กว้างขึ้น

(๑๐) จัดหางบพิเศษเพื่อให้ผู้ลงทุนทำการผลิตจริง สามารถกู้ยืมเพื่อการลงทุนได้ด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำซึ่งเป็นการช่วยการว่างงานและยังทำให้เกิดการขยายตัวทางการผลิตและการค้าภายในให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น

(๑๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศตลอดจนการสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๑๒) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นพื้นฐานตลอดจนสาธารณูปโภคให้เพียงพอสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(๑๓) ส่งเสริมให้กรรมกร - เกษตรกรจัดตั้งธนาคารของประชาชน

(๑๔) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมเกษตรกรรมเข้ากับอุตสาหกรรม การเกษตรแบบครบวงจรและเชื่อมต่อถึงผู้บริโภคโดยตรง

(๑๕) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ตลอดจนอุตสาหกรรมในครัวเรือนของชุมชนทั้งในเมืองและในชนบท

(๑๖) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวดเพื่อรักษา สภาพแวดล้อมให้ได้มาตรฐานสากลด้วยมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๑๗) หาแนวทางการจัดตั้งกองทุนของประชาชนเพื่อจัดสรรทุนการชำระหนี้ กู้ยืมและลงทุนในด้านเศรษฐกิจพอเพียง

๑๒. นโยบายการปกครองคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(๑) จะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่เกี่ยวกับหลักการในการจับ ค้น คุมขัง ปล่อยชั่วคราว และสอบสวนผู้ต้องหา

ให้สอดคล้องและรองรับหลักการตามรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเพิ่มมากขึ้น เช่น มาตรา ๗ เพิ่มเติมให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังมีสิทธิขอให้เจ้าหน้าที่พนักงานแจ้งให้ญาติหรือบุคคลซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมและสถานที่ควบคุมให้ได้รับการจัดหาทนายความให้

(๒) จะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๐ กรณีออกหมายจับต้องระบุชื่อ รูปพรรณของบุคคลที่จะจับ และในกรณีออกหมายจับ หมายขัง หรือหมายค้น ให้ระบุความผิดหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย มาตรา ๘๖ ระบุเรื่องการเข้าค้นในที่รโหฐาน กำหนดให้การค้นเพื่อจับผู้ร้ายสำคัญ จะทำในเวลากลางคืนได้ต้องได้รับอนุญาตจากศาลเป็นกรณีพิเศษ ผู้เข้าค้นต้องเป็นร้อยตำรวจตรีหรือพนักงานฝ่ายปกครองระดับสามขึ้นไป

(๓) จะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์ในการประกันตัวผู้ต้องหา โดยให้ทนายความมีสิทธิประกันตัวผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นลูกความได้ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาทถ้วน และให้สิทธิ์บิดาหรือมารดา มีสิทธิ์ประกันบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยใช้ความเป็นบิดาหรือมารดา ผู้ให้กำเนิดเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาทถ้วน เพื่อให้สอดคล้องและรองรับหลักการตามรัฐธรรมนูญ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน

ข้อบังคับพรรคพัฒนาสังคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานของพรรคคณะผู้จัดตั้งพรรคพัฒนาสังคม
จึงออกข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพัฒนาสังคม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่าพรรคพัฒนาสังคม ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “SOCIAL DEVELOPMENT PARTY” ใช้เครื่องหมายเป็นภาพที่เหลื่อมพื้นสีขาวภายในเป็นพานรัฐธรรมนูญรองรับธงชาติไทย ได้พานรัฐธรรมนูญ มีชื่อพรรคภาษาไทยและภาษาอังกฤษปรากฏลักษณะและคำอธิบายตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคพัฒนาสังคม ใช้ดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมายพรรคพัฒนาสังคม

เครื่องหมายของพรรคพัฒนาสังคม ประกอบด้วย

(๑) รูปสี่เหลียมจตุรัสพื้นสีขาว หมายถึง ประเทศไทยทั้งสี่ภาคที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประชาชนรวมกันเป็นปึกแผ่น มั่นคง วัฒนาถาวร ร่วมเย็นด้วยศิลปวัฒนธรรม เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ภายในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นรูปธงชาติไทย หมายถึง สัญลักษณ์ของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๓) ภายใต้ธงชาติไทยเป็นรูปพานรัฐธรรมนูญสีเหลืองทอง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองเชิดชูการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายในการปกครองประเทศ

(๔) ภายใต้พานรัฐธรรมนูญ มีตัวอักษรสีน้ำเงินเขียนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีข้อความว่า “พรรคพัฒนาสังคม (SOCIAL DEVELOPMENT PARTY)” หมายความว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พัฒนาต่อไปไม่หยุดยั้ง ทัดเทียมนานาอารยประเทศ

ข้อ ๖ ตราয়งพรรคพัฒนาสังคม ใช้ภาพเครื่องหมายเช่นเดียวกับข้อ ๔ แต่มีสีเดียว ดังภาพ

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคพัฒนาสังคม ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๒๘/๑๐๐ หมู่บ้านร่มเย็น ถนนฟ้าคราม หมู่ที่ ๕ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ ๑๒๑๓๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคพัฒนาสังคมที่ได้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ ให้เรียกว่าสาขาพรรคพัฒนาสังคม โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ
- (๔) ไม่เป็นคนที่ไม่สามารถรู้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

หรือบุคคลล้มละลาย

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) มีความเข้าใจในนโยบายพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อนายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขานุการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เมื่อได้รับอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขานุการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๑๓
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๒
- (๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค
- (๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้นแต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญสมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อนายทะเบียนพรรคและนายทะเบียนแจ้งให้เลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ กรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรคตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป
- (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้ด้วย คือ
  - (ก) สามารถอธิบายนโยบายพรรค ข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
  - (ข) เป็นผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์หรือบงการจูงใจได้รับการดำเนินจาก คณะกรรมการบริหารพรรคและหรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป
  - (ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรค จนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการหรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องนี้จะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคด้วยกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด
ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อ
การดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การ
มีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของ
ปวงชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรค
ด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรค
ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกพรรค
และประชาชนทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุขบนวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย
พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชน
โดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญ
ในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ
และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทาง
การเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น
เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น
ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ
เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
โดยผ่านสื่อมวลชนอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้ามาชมหรือเข้าฟัง
การอภิปรายหรือการบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มี
คุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัย
ที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรครวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมาย

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกพรรคจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ - ศาสนา - พระมหากษัตริย์

- (๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่ประชุมใหญ่มีจำนวนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค

- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เทรย์อำนวยการพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ พรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้พรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนด

(๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน - หนี้สินต่อ

ทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๕) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๕) (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้รับสมัครเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการธิการต่างๆ ของพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการการประสานงานและคณะอนุกรรมการ
ต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์การเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน
ของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงาน
กิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน
หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค
และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบาย
ของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค
ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตาม
ที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรค
ปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัด
ต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรม
ทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรคตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่
พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ ระเบียบมติของพรรค และ
คำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะ
กรรมการบริหารของพรรค หรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณี
ที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่า
มติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ
ปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการ
ดำเนินการนั้นเป็นมติของพรรค